

Szkoła myślenia politycznego Leo Straussa - Paweł Armada

Tym szczególnym zjawiskiem czy ideą jest straussizm, czyli zespół poglądów – niekoniecznie wyrażanych w sposób odpowiadający zazwyczaj przyjmowanemu rygorom języka naukowego – podzielanych przez straussistów



Tym szczególnym zjawiskiem czy ideą jest

straussizm, czyli zespół poglądów – niekoniecznie wyrażanych w sposób odpowiadający zazwyczaj przyjmowanemu rygorom języka naukowego – podzielanych przez straussistów

Szkoła myślenia politycznego Leo Straussa

Paweł Armada

wydawca: Wydawnictwo WAM

ilość stron: 612

Wprowadzenie

Pośród mnogości wystąpień składających się na rozległą, wielowiekową tradycję usystematyzowanej refleksji o polityce zdarzają się zjawiska szczególne, oddziałujące ponad zwykłym torem wspólnego porządkowania spraw. Celem tego opracowania jest nakreślenie możliwie koherentnego opisu jednego z takich zjawisk intelektualnych, charakteryzujących się niewątpliwym potencjałem wpływu na

kształtowanie praktyki życia politycznego. Byłby to przykład samoświadomej idei, która przekracza mury akademii po tym, gdy stało się jasne, że żadna „akademia” – przy zachowaniu sensu tego określenia w bliskim stosunku do jego klasycznego desygnatu – nie może przetrwać naporu tendencji zachodzących w łonie całego społeczeństwa lub całego świata zachodniego, prądów czy procesów kulturowych stanowiących nieodparte świadectwo duchowego kryzysu nowoczesności.

Tym szczególnym zjawiskiem czy ideą jest straussizm, czyli zespół poglądów – niekoniecznie wyrażanych w sposób odpowiadający zazwyczaj przyjmowanym rygorom języka naukowego – podzielanych przez straussistów. Pojęcia „straussizm” i „straussista”, przejęte z języka angielskiego (Straussianism, Straussian), wymagają rozjaśnienia o tyle, o ile wypada konstatować ich nikłą obecność w ramach tego, co można by uznać za polską literaturę przedmiotu, nie mówiąc już o bardziej rozpowszechnionym użyciu w opracowaniach lub wykładach zmierzających do syntetycznego przedstawienia spektrum stanowisk intelektualnych wewnątrz współczesnych doktryn politycznych i prawnych bądź dyskursu filozofii politycznej (filozofii polityki). Pojęcia te wiążą się w oczywisty sposób ze spuścizną Leo Straussa (1899-1973) – myśliciela wciąż mało u nas znanego (choć w ciągu ostatnich kilku lat zachodzi tu pewna zmiana, przynajmniej pośród przedstawicieli niektórych środowisk) i często powierzchownie kojarzonego z „doktryną” konserwatywną, poparciem dla absolutyzmu wartości w duchu prawnonaturalnym, nieprzejednaną kontestacją politologicznego scjentyzmu, wreszcie – ze „smakowaniem klasyków” niby „starej brandy”. Sproblematyzowanie tego obrazu, jak również efemerycznych nawiązań o charakterze bardziej publicystycznym do sporów toczonych w ostatnich latach wokół rzeczywistej skali pośmiertnego wpływu Straussa (który był żydowskim emigrantem z

Niemiec) na bieżącą politykę wewnętrzną, a przede wszystkim zagraniczną rządu Stanów Zjednoczonych, jawi się jako warunek sine qua non owocnej pracy badawczej nad tym trudnym tematem.

przeczytaj całe wprowadzenie i fragment książki, przejrzyj jej spis treści